

Punaisten sotilaiden pelastusretki

Prologi

Kenraali Vasenkätisen häissä Robwais kertoi, että jokin aika sitten huonokuntoinen omituiseen punaista metallia olevaan haarniskaan ja varusteisiin pukeutunut mies saapui Suolääniin hokien Dorfaria, Rob-waisia ja Wolfgangia. Saatuaan hieman ruokaa ja levättyään hän kertoi tulleen etsimään suuren sodan sankareita, jotka mahdollisesti voi-si-vat auttaa häntä ja hänen sotilaitaan. Sotilas esittäytyi Kenraali Arturio Miguel de Diaz y Narvaeziksi ja kertoi tarinansa:

□ Suuren sodan aikana meidät lähetettiin rintamalle Mestaria vastaan. Armeijamme koostuivat Los Guardianoksen, Texeiran, Eusdrian, Robbrennin, Renardyn ja Bellaynen yhdistyneistä joukoista. Minä, Narvaezin paronin II musketööriyrykmentin ja Castillo Blancon ko-men-taja marssin ylpeänä sotaan Pahuuden valtakuntaa vastaan. Yhdis-tynyt armeijamme otti yhteen vihollisen kanssa Bozdoganille pyhitetyn kau-pungin ja temppelin lähistöllä paikassa, jota kutsutaan Pimeyden met-säksi. Sadat kaatuivat puolin ja toisin, kymmenet lävistyivät, paloi-vat ja jäätyivät. Ennen kuin päivä oli päätöksessään olivat joukot mo-lem-min puolin kaatuneet tuhansin. Silloin näimme heidät: Petoksen mestari Hasodus ja Velho-Alrethus taistelemassa kolmen shakaali-päi-sen olen-non kanssa. Niin, shakaalipäisen eikä suinkaan Renardyn koira-päisten lupiinien kanssa. Magia jota käytettiin lamaannutti koko muun taistelun. Taistelun, jota käytiin Punaisten teräksen hallinnasta...

Tajuntani sumeni ja vaivuin uneen kuten muutkin. Kun viimein heräsin olimme Pimeyden metsässä vangittuina suurissa tyrmissä. Vankeutta kesti kuukausia, kunnes viimein kuulimme että Mestari oli tuhottu. Seu-raavat viikot olivat yhtä kaaosta, kun Bozdoganin teokratia kiisteli "Kaik-kein pyhimmän" tittelistä. Meidät siirrettiin itään Darokiniksi kut-sutun valtakunnan rajalle. Silloin monet meistä sairastuivat ja alkoivat tehdä kuolemaa. Se on Cinnabrylin kirus, Cinnabarin hinta. Tiesin etten eläisi enää pitkään ja jouduin vaikean ratkaisun eteen. Kunniattoman petturin lailla jätin mieheni vihollisen ikeeseen ja pakenin vankeudesta. Varoittaakseni ja esittääkseni pyynnön: auttakaa mieheni Pahuuden ikeestä. Kuolemakin on heille armollisempi vaihtoehto, sillä silloin he ainakin pääsevät Fanjan tykö. Ja varokaa Punaista terästä. Hulella on sitä runsaasti, mutta nyt sitä on myös shakaalilla. Punainen teräs on erittäin myrkyllistä ja ilman kosketusta Punaiseen maahan sille altis-tu-minen johtaa ennen pitkää kuolemaan.□

Robwais lupautui auttamaan kenraalin sotilaita ja pian tämän jälkeen kenraali Arturio kuoli ja

hänet haudattiin Suoläänin alueelle.

Kuultuani tarinan lupaudun lähtemään yhdessä Robwaisin kanssa pian häiden jälkeen etsimään ja vapauttamaan nämä sotilaat. Myös Rob-wai-sin uudet ystävät Vasenkätinen ja Kaizer Vonaday ovat halukkaita liit-ty-mään pelastusretkeen. Robwais lähtee häistä kotiinsa ja me muut so-vimme tapaavamme myöhemmin Krakatosissa, mistä matkaisimme yhdessä Suolääniin.

18.10.1014

Lähden Krakatokseen, missä meidän pitäisi tavata Kaizer ja Vasen-kätinen ja lähteä sieltä Suolääniin selvittämään sen miehen tarinaa, joka edellisessä oli saapunut Robwaisin tykö hokien minun Wolf-gangin ja Robin nimiä.

21.10.1014

Saavun Krakatokseen mutta muut ovat jo poistuneet, koska myö-häs-tyin muutaman päivän. Jatkan heti lentäen kohti Suolääniä.

27.10.1014

Saavun Suolääniin, missä Niall antaa minulle huoneen. Rob ei vielä paikalla mutta Vasenkätinen ja Kaizer ovat. He moittivat minua myö-häs-tymisestääni, mutta sille ei yksinkertaisesti voinut mitään. Kat-sas-te-lemme Suoläänin alueita ja käyn ihmettelemässä nykyisin hieman syn-kem-pää Alfheimia. Tutustumme toisiimme ja kes-kus-te-lemme mm. politiikkaa. Kaizer kertoo omituisista unistaan, joita hän on nähnyt toistuvasti viimeaikoina. Joissain niistä oli vilahtanut mm. Prinssi Jaggar von Drachenfels. Käymme punahaarniskaisen miehen haudalla ja tutkimme hänen omituista metallia olevia tavaroita.

1.11.1014

Ketuksi kutsuttu druidi saapuu Suolääniin. Näillä vanhoilla tutuilla on jotain omia asioita puitavana, joten en häiritse heitä sen enempää.

6.11.1014

Vasenkätinen katoaa omituisesti ja kukaan ei tiedä mihin hän on mahdollisesti mennyt. *[Myöhemmin selviää, että he olivat aktivoineet Robwaisin kellarissa olleen Protiuksen Meteorologisen Mittarin ja Vasenkätinen oli kadonnut käytettyään sitä.]*

]

7.11.1014

Hädissään ystävänsä katoamisesta alkaa Kaizer kertoa heidän yhteisistä seikkailuistaan. Siihen liittyi, joku Vesiherra Barzan, joka piinasi Suolääniä. Hän luki minulle pari kirjettä, joissa mainittiin sellaisia nimiä kuin ruhtinas Hashaburminal, "BM" ja Razrog-demoni.

8.11.1014

Kaizer lähtee Krakatokseen tapaamaan Vasenkätisen vaimoa ja ker-to-maan tälle miehensä katoamisesta.

9.11.1014

Kaizer heittelee loitsuja ja käymme hänen kanssaan mm. Belfrastissa.

10.11.1014

Robwais saapuu kotiin ja kertoo olleensa Konnuissa hoitamassa asi-oita. Päättämme odotella vielä viikon, josko Vasenkätisestä kuuluisi mitään.

16.11.1014

Kaizer kertoo tiedon, että Vasenkätinen olisi kuollut eikä hänen ruu-mis-taan pysty tavoittamaan. Annan heille rauhan ystävänsä poismenon vuo-ksi enkä utele enempää. Kettu käy taas Suoläänissä.

17.11.1014

Lopulta Minä, Robwais ja Kaizer lähdemme matkaan Suoläänistä kohti Akesolia mennäksemme Sindiin ja pelastaaksemme ne pahuuden ikee-seen joutuneet sotilaat. Ikävä kyllä joukkomme ei ole aivan niin suuri kuin saapuessamme Suolääniin.

23.11.1014

Saavumme Akesoliin. Vietämme yön kaupungissa ja kunnon maja-talossa, koska luultavasti emme pääse sänkyyn nukkumaan vähään aikaan tai niin ainakin luulen. Yritämme olla herättämättä huomiota, koska suuren sodan sankarien ilmaantuminen Akesoliin saattaisi

ai-he-ut-taa aivan liian paljon melua ja Hulen armeijalla on varmasti vakoojia täällä.

24.11.1014

Lennämme Darokinin ja Sindin rajan yli. Viimeksi menin tästä yli suuren sotajoukon kanssa, kun hyökkäsimme Mestarin Tuhon Legioonan kimp-puun Sayr Ulanin liepeillä. Tuo taistelu ja ennen kaikkea henkilö-kohtainen yhteenotto Mestarin ja Alrethusin kanssa saa vieläkin kylmät väreet kulkemaan pitkin selkää. Törmäämme heti rajan ylitettyämme partioon, joita lähdemme seuraamaan. Teemme leirin vähän matkan päähän heidän leiristään.

25.11.1014

Aamulla Kaizer, joka oli ollut viimeisessä vartiovuorossa herättää meidät kun lauma paimentolaisia ryntää meitä kohti. Heidän rynnis-tyk-sen-sä kilpistyy nopeasti kun Kaizer heittää Esteen heidän eteensä. Lo-puis-ta ei ole juuri vastusta ja voitamme heidät helposti. Neljä pai-men-tolaista jää vangiksi ja alamme kuulustella heitä. Heillä ei ole juuri mitään ker-rot-tavaa, joten viemme vangit rajalle darokinlaisten löy-det-tä-väksi. Koska meillä ei ole juuri mitään tietoa mistä punaisia sotilaita voisi etsiä päätämme palata Akesoliin ja mennä varuskuntaan kyse-lemään pai-kal-liselta kenraalilta hieman tiedustelutietoja. Kenraali onkin iloinen meidät nähdessään, mutta pyydämme häntä pitämään läsnä-olomme salassa. Kyselemme mahdollisista paikoista, mistä voisimme näitä sotilaita etsiä ja hän tietää kertoa, että Hulen suurin varuskunta läheltä Darokinin vastaista rajaa löytyy Hubliasta. Kiitämme tiedoista ja lähdemme jälleen majataloon, kun kerran sellainen on saata-villa. En voi sanoa nauttineeni ulkona nukkumisesta ja herä-tyksestä suoraan kahakkaan.

26.11.1014

Lähdemme jälleen Akesolista ja suuntaamme kulkumme Hubliaan. Matkalle törmäämme neljään mäkijättiläiseen, jotka surmaamme. Käymme yöpuulle maastossa.

27.11.1014

Herättyämme huomamme lähellä hiekassa jotain omituista vipinää ja sieltä ilmestyykin suuri noin 1,5m halkaisijaltaan oleva hämähäkki. Ei mikään mukava yllätys jos tuollainen kaivautuisi suoraan nukkuma-paikan alta. Jatkamme matkaamme iltaan asti kunnes jälleen leiriy-dymme. Nukkumisesta vaan ei meinaa tulla mitään kun hirveä määrä itikoita porrää pään ympärillä.

28.11.1014

Matkustamme jälleen yhden päivän mutta nyt meille alkaa hiipiä mie-leen ajatus, että

olemme eksyneet. Hublian ei pitänyt olla näin kaukana rajasta ja olemme liikkuneet lentäen silti huomaamatta mitään leiriä. Kaizer loitsii Polun löytämisen ja lähdemme seuraamaan sen viitoit-ta-maa tietä. Matkalla vastaan lentää kolme, ei kovin suurta, sinistä lohi-käärmettä. Ne ampuvat salamalla tekemättä kovin suurta vahinkoa, mutta silti yrittävät uhkailla meitä ja ryöstää meidät. Ajamme lohi-käär-meet tiehensä ikävä kyllä saamatta yhtään niistä tapetuksi. Pelkurit luikkivat pakoon ennen sitä. Illalla pystytämme taas leirin.

1.12.1014

Koko päivä kuluu lentäessä Polun löytämis-loitsua seuratessa. Ilmeisesti olimme alunperin lentäneet tosi pahasti harhaan.

2.12.1014

Tänään törmäämme lopulta leiriin, joka suurella todennäköisyydellä on juuri Hublia. Käyn hieman tiedustelemassa mutta juuri mitään ei löydy. Ei punaisia sotilaita eikä mitään muutakaan mielenkiintoista. Palaan muiden luo ja päätämme mennä Eetterin kautta tutkimaan leirissä ollutta rakennusta. Menemme seinien läpi ja katselemme ympärille sisällä mutta sieltäkään ei mitään merkittävää löydy. Palaamme Transportaatiota käyttäen takaisin Suolääniin. Ensin kuitenkin Kaizer pyhittää alueen lähellä leiriä, että pääsisimme palaamaan kätevästi takaisin. Suoläänissä Kaizer laittaa Ilmapalvelijan hakemaan leiristä yhtä orjaa, jota kuulustella.

6.12.1014

Ilmapalvelija palaa takaisin orjan ruumiin kanssa. Ilmeisesti pitkä matka ilman ruokaa ja vettä tai sitten Ilmapalvelijan aiheuttaman järkytys oli liikaa jo valmiiksi heikossa kunnossa olevalle orjalle. Pyydämme palve-li-joita pesemään hänet ja vaihtamaan uudet puhtaat vaatteet.

7.12.1014

Palvelijoiden saatua orjan valmiiksi herättää Kaizer hänet henkiin. Orja ihmettelee missä hän on ja yritämme huonolla menestyksellä sen hä-nelle kertoa. Saamme sen verran irti tästä orjasta, että hän on nimel-tään Saibar ja on Jodhasari radzan orja. Me sanomme hänen nyt saa-neen vapautensa, mistä hän kiittää, mutta tuntuu enemmän olevan kiin-nostunut liasta ja mudasta kuin mistään muusta. Tämäkään tiedus-te-lu-tapa ei tuottanut tulosta punaisten sotilaiden suhteen.

8.12.1014

Palaamme jälleen Hublian läheisyyteen paikkaan, jonka Kaizer aiem-min pyhitti. Yritämme saada jälleen Ilmapalvelijan avulla jonkun kuu-lus-tel-tavaksi, mutta tällä kertaa jonkun järkevemmän ja hengissä olevan. Ilma-pal-velija tuokin meille yhden miekkosen, mutta taas kuolleen. Pa-laamme takaisin Suolääniin, missä tyydymme vain puhumaan kuol-leelle, koska tämänkertainen uhri oli Hulen armeijan sotilas. Hän osaa-kin kertoa meille, että punaiset sotilaat ovat leiriytyneet omana osas-to-na tiettyyn osaan Hubliaa.

9.12.1014

Menemme takaisin Sindiin, aivan leirin ulkopuolelle, missä tarkkailemme tilannetta leirissä. Löydämme punaiset sotilaat helposti ja katseltuamme heitä hetken, he eivät vaikuta olevan vankeina vaan vain yksi joukko-osasto muutenkin kovin kirjavassa joukossa. Hublian leiriä asuttaa örkit, peikot, trollit ja ihmiset sekaisin ja niiden joukossa punaiset sotilaat eivät ole kovin suuri kum-mas-tus. Muutun punaisten sotilaiden upseerin näköiseksi Robwaisin maskin avulla mennäkseni tarkkailemaan leiriä lähempää. Minun annetaan liikkua kohtuullisen rauhassa muiden joukossa, johtuen luultavasti siitä, että punaisia sotilaita arvostetaan tai pelätään. Muutamia satunnaisia hävyttömyyksiä huutelevia peikkoja lukuun ottamatta pääsem muiden punaiset sotilaat rauhassa ja vaivattomasti. Hetken rohkeutta kerättyäni menen sisään heidän teltaan ja pian sinne päästyäni muut alkavat haukkoa henkeä ja alkavat höpistä jostain Perijästä. Yritän kysellä mistä on kyse ja kertoa heille miksi siellä olen mutta he tuntuvat olevan paniikin kourissa enkä saa muuta selville, joten palaan muiden luo. Yövyimme tällä kertaa Hublian läheisyydessä.

10.12.1014

Seuraavana päivänä Kaizer haluaa mennä tutkimaan leiriä ja punaisia sotilaita lähempää heittääkseen jotain loitsuja, millä selvittää onko so-ti-laat todella pelastamisen arvoisia. Sovimme, että lennän näky-mät-tö-mänä korkeuksissa kun Kaizer menee Robwaisin maskin avulla naamioituneena. Kaizer ei kuitenkaan ehdi kävellä leirissä pitkään, kun trolli hyökkää yllättäen hänen kimppuunsa ja ottaa Kaizerista tiukan painiotteen. Samalla kun trolli rutistelee Kaizeria, se puree ja kysii häntä. Syöksyn apuun korkeuksista ja hakkaan trollin palasiksi, mutta liian myöhään. Kaizer on hengetön. Leirissä alkaa hirveä hässäkkä ja katsomme parhaaksi paeta ja viedä Kaizerin Darokiniin. Lennämme niin kauas kuin jaksamme ja lopulta yövyimme Akesolin lähetyvillä.

15.12.1014

Saavumme Darokinin kaupunkiin, missä etsimme heti Darokinin kirkon temppelin. Robwais tietää kertoa, että pappi nimeltään Arnulf olisi siellä ja luultavasti halukas auttamaan meitä ja Kaizeria. Pääsemme melko vaivatta Arnulfin puheille ja jätämme Kaizerin hänen huostaansa.

16.12.1014

Seuraavana päivänä Kaizer tulee vihaisena, mutta sentään hengissä meidän luo. Hän syyttää minua siitä, että kuoli trollin hampaisiin ja että minun olisi pitänyt tulla nopeammin hänen avukseen, vaikka tulinkin mielestäni parasta mahdollista vauhtia. Keskustelu ja syytely puolin ja toisin jatkuu pitkään ja sopua ei tahdo millään löytyä. Vaikka kuinka Rob-waisin kanssa yritetään, ei Kaizer kuitenkaan lepy vaan jopa kiel-täy-tyy seikkailemasta meidän kanssamme ja häipyä takaisin Daro-kinin kirkon temppelille. Koska olemme menettäneet pappimme ja vel-vol-li-suus kenraali Arturion pyyntöä kohtaan velvoittaa menemme ostamaan parannus-, yms. taikajuomia Asteriuksen papeilta.

17.12.1014

Robwais pyytää minua menemään temp-pe-lille sopimaan asiat Kaizerin kanssa, koska Rob haluaa kaikkien vanhojen ystäviensä tulevan toimeen keskenään ja yrittävän päästä eroon erimielisyyksistä. Vaikka katson, että minua on syytetty jostain mihin en ole syyllinen menen tapaamaan Kaizeria, koska Robwais niin haluaa. Juttelemme tovin Kaizerin kanssa, mut-ta em-me pääse näke-myk-sissämme yhteisymmärrykseen. Palaan takaisin majatalolle ehkä jopa enemmän vihaisena kuin lähtiessä, jonka jälkeen Robwais lähtee yrittämään Kaizerin lepyttämistä onnistumatta siinä. Lähdemme pian tämän jälkeen kahdestaan kohti Sindiä.

20.12.1014

Anselburyn linnakkeessa liitymme sotilaspertioon, joka on menossa myös rajalle, koska Tuhon Legioona on kuulemma saapunut myös Da-ro-kinin rajan tuntumaan. Epäilyks mielissämme herää, että näinköhän toimillamme on ollut vaikutusta tähän asiaan.

21.12.1014

Saavumme jälleen takaisin Akesoliin, mutta päätämme yöpyä kau-pun-gin ulkopuolella.

22.12.1014

Menemme Sindin ja Darokinin välisen rajan ylitse ja aloitamme matkan kohti Hubliaa. Reitti alkaa olla jo tuttu, joten emme tällä kertaa eksy niin kuin ensimmäisellä kerralla.

23.12.1014

Olemme Hublian ulkopuolella. Yritämme lähestyä huomaamatta leiriä tutkaillaksemme sitä, mutta ilmeisesti aiempien tapahtumien johdosta valmiustasoa on nostettu ja saamme yllättäen tulimyrskyn niskaamme. Pakenemme parasta mahdollista vauhtia ja alamme olla jo

todella epä-toivoisia. Tehtävämme on epäonnistunut kaikessa mahdollisessa ja emme ole saaneet aikaiseksi muuta kuin yhden ryhmämme jäsenen poistumisen joukostamme. Joskus kaikki vaan on niin vaikeaa ja pää-hän ei tule yhtään järkevää ajatusta. Näemme läheisellä kukkulalla yksi-näisen kaapuun pukeutuneen henkilön ja päättelemme sen olevan joku Hublian tiedustelijoista, joten päätämme yrittää sen tainnuttamista. Se ei kuitenkaan heti onnistu ja yhtäkkiä siihen ilmestyy neljä muuta outoa sakaalinpäistä henkilöä. Lopetamme taistelun ja alamme kysellä mistä on kysymys. Kaapumies esittäytyy Koryiksen palvojaksi ja mys-ti-koksi Yashiksi Alppiruusun luostarista. Neljä muuta ovat Sakaalinpään (Pflarrin) palvojia. Muistan jostain kuulemistani tarinoista, että joku sakaalinpäinen olio ja Alrethus ottivat yhteen suuren taistelun yh-tey-dessä, joten luotamme heihin. Yashin tehtävänä on vapauttaa Hublian leirissä olevat orjat ja sanoo seuranneensa meidän tou-hu-jamme jo jon-kin aikaa ja hämmästelleensä sitä epäonnistumisten määrää. Olemme onnistuneet toiminnallamme vaikeuttamaan hänen tehtäväänsä, koska Tuhon Legioona on saapunut tänne ja valmistasoa nostettu huo-mat-ta-vasti. Pahoittelemme asiaa. Sakaalinpäiset kertovat, että he ovat tulleet eliminoimaan salaisen asean, joka on joutunut Hulen joukkojen haltuun ja jota käyttämällä Hule saisi liian suuren edun vihollisiaan vastaan. Päätämme yhdistää voimat ja jatkaa aamulla hyvin nukutun yön jälkeen.

24.12.1014

Löydämme Kaizerin aavikolta. Hän on leppynyt ainakin sen verran, että haluaa saattaa tämän tehtävän loppuun kanssamme. Viemme hänet mui-den (sakaalinpäisten) luo. Alamme suunnitella miten vapauttaa orjat, punaiset sotilaat ja tuhota Hulen salainen ase.

25.12.1014

Käynnistämme suunnitelmamme ja hyökkäämme leiriin monelta suunnalta. Sakaalinpäiset menevät rakennukseen leirin keskellä, minä ja Rob menemme punaisten sotilaiden luokse ja selitämme heille tilanteen ja kenraali Arturion viimeisen tahdon. He lähtevät matkaamme mielellään, koska jääminen tänne toisi vain varman ja hitaan kuoleman, joten mikä tahansa muu on parempi vaihtoehto. Kaizer ja Yashi avaa-vat orjien aitaukset ja päästävät ne vapauteen. Pakenemme aavikolle sekasorron aiheuttaman hämmennyksen avulla ja pimeyden turvin.

26.12.1014

Olemme paenneet koko päivän ja orjat, jotka olivat jo valmiiksi todella huonossa kunnossa eivät enää jaksapaeta. Tai he eivät ainakaan pysy kurinalaisten sotilaiden vauhdissa. Jätämme Kaizerin ja Yashin orjien luo ja jatkamme Robin ja sotilaiden kanssa matkaa nopeammin kuin he. Kova päätös, mutta ei ole mitään järkeä uhrata koko porukkaa. Pian tämän jälkeen lähetän Robwaisin edeltä hakemaan Darokinin sotilailta hevosia ja vankkureita, joilla kuljettaa huonokuntoiset orjat ja miksei sotilaitakin turvaan.

27.12.1014

Kaizer ja Yashi ottavat meidät kiinni. Hulen armeijan humanoidit olivat saaneet heidät kiinni ja hyökänneet. Kaikki orjat tuhoutuivat ja viholi-nen seuraa meitä saavuttaen koko ajan. Pahoittelemme Yashille hänen menetystään. Hän kertoo meille tarinoita Sindistä ja muista lähialueista. Yashi kertoo myös, että hänellä on tehtävä, joka vie hänet myös itään ja hän päättää liittyä meihin nyt kun nuo orjatkin ovat kuolleet. Keskustelemme myös punaisten sotilaiden johtajan kanssa.

28.12.1014

Epätoivoinen pakomatka jatkuu. Suunnittelemme käyttävämme run-sasta määrää pimeysloitsuja, jotka mahdollisesti verhoaisivat jouk-komme.

1.1.1015

Kaizer loitsii suuren määrän pimeysloitsuja, joiden sisään piiloudumme. Suunnitelma ei vielä oikein toimi, koska on liian valoisaa ja liikkuva pimeyden verhoama alue näkyy aivan liian hyvin aavikolla. Pakomme jatkuu ja pian näemme viholliset takanamme vain parin tunnin matkan päässä. Meitä jahtaava armeija sisältää jättiläisiä ja pienempiä huma-noi-deja. Lisäksi siellä on myös juggernautteja. jatkamme matkaa pika-marssia ollaksemme mahdollisimman pitkällä vihollisesta pimeyden saavuttua. Lopulta yö saapuu ja nyt pimeysloitsut peittävät meidät koko-naan näkyvistä. Miehet ovat ikävä kyllä erittäin väsyneitä pika-mars-sin jälkeen

2.1.1015

Aamulla miehet ovat aivan yhtä väsyneitä kuin eilenkin ja jatkavat uniaan mistään välittämättä. Päättämme odotella muutaman tunnin ja annamme heidän levätä hetken. Lopulta onneksi Robwais saapuu luoksemme hevosineen ja vankkureineen. Lastaamme sotilaat kyytiin ja jatkamme heti pakenemistamme.

3.1.1015

Vihollista ei enää näy missään ja alkaa vaikuttaa siltä, että pakomme onnistuu.

5.1.1015

Saavumme vihdoinkin Darokinin puolelle ja olemme turvassa. Lepäämme täällä muutaman päivän.

8.1.1015

Levättyämme ja ruokittuamme sotilaat lähdemme jatkaaksemme matkaa Suolääniin. Yashi lähtee mukaamme etsimään paikkaa uudelle luostarille.

16.1.1015

Olemme vihdoin takaisin Suoläänissä punaisten sotilaiden kanssa. Viemme heidät tervehtimään kenraali Arturiota tämän haudalle ja Robwais alkaa tehdä järjestelyjä, että sotilaat voisivat asettua taloksi.